

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közigazgatási s társadalmi lap.

A BALKÖZÉPPÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, esütörtökön és szombaton.

Előfizetési feltételek:
 helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre	10 fr.
Félévre	5 fr.
Negyedévre	2 fr. 50 kr.
Egy órára	1 fr.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban a debreczeni *reszrenyomdában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csathy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
 öt hasábos petitior 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelenő hirdeményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilvántartási költségek minden sora 20 kr. A hirdetések a szerkeszt. irodában vétetnek fel. Az előfizetési s hirdetési díj a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztési irodába. Tiszta-bankház (Főpiaz. 1584. szám. a. földszint jobbra) czimezendők.

Budapest, aug. 11.

Alig alig indul meg a toll kezében, hogy a világsi katastrofa negyedszázados évfordulati napjára valami megemlékezés formát összehozzon. Mert hát a szomorú emlékezésben ugy is elég módunk van. Mit is bizgassunk annak a tengerhajónak emlékére, mely ama szomorú nap óta falként zakatol ezen sokat sanyargatott nemzet meg-meghajlott de soha ki nem törhetett nyakára? Ne bántsuk ezeket a sajnó emlékeket, hiszen olyan alkalmas fátöl van már azokra börtiva, mely pokrocznak is beillenek testvérek között is. Az egyszerű tisztahíti pap azt a tanácsot adta a hét szilváfás földes uraságnak, ki ezüstlakadalmát volt megüldendő, hogy várjon még öt évet s akkor a harmincz éves háború emlékére csapjon nagy áldomást. Mi reánk is felérne ha várnánk még egy évet s akkor ama bizonyos vegyes házasság negyedszázados emlékére csapnánk egy hétszázára szóló gyémántlakodalmat; akkor legalább tisztességessé alkalmunk lenne szivünk szerint oda mondogatni az öreg menyecskének, hogy békesség adassék a lisztnek meg a zsiradéknak; ne csak a maga familiáját duggassa, mert ide haza is éhes a gyermek a háznál. — Így legalább egy füst alatt eszünk át minden nyomorúságunk felemlegetésén. Boldog isten, mi is lenne belőlünk, ha a történelmi csapásokat rovásra szedegetnénk; hiszen akkor alig lenne az évek olyan napja, melyen méltó joggal egyegy gyászmisét ne kellene olvastatnunk. Pedig az örökös szomorkodás pokollá teszi az ember életét. A férjas jellemnek az a természete, hogy az ítélvénnyel a szomorú nótát ismét előlkezdni: hát megint állunk elébe! Valahányszor Anthaust ellensége földre terítette, mindig kétszeres erővel kelt fel a harc folytatására; mert a föld fia volt s szülő anyjától nyert újabb újabb erőt a küzdelem folytatására. Mi is a föld fia vagyunk, ezen áldott Kanaán gyermekei, melyet a világpolgárság, otromba mert szivtelen, szivtelen mert önző elveinek butító magaslataira még nem emelkedett nemzet egy évezred óta öntöz kiomló vérvél; s valahányszor lesujtatva annak barázdáit csókolja, koszorús költőjével együtt érzi, hogy „a nagy világban e kívül nincsen számára hely!” Csüggedjen el a gyáva, ki a küzdelem napjain megremülve az öngyilkosságban is mentő szert talál; vagy az a pimasz, kinek ott a hazája, hol párolgó talba mártatja lopott kanalát. Mi nem ijedünk meg árnyékunktól, mert megtanultunk a multak könyvéből olvasni, melyben a boldogulás felé vezetett út irányá véres betűkkel van bejegyezve. — Ne ijesztgessenek minket se muszával, se nemzetiségi dulakodással; mert jól tudjuk, hogy azok kiabálják legharsányabb hangon a tolvajt, kiknek életét elemé a zavarosbanhalászás. Annak a muszávalnak odahaza is akad elég dolga; de ha kedve kerekedni is egy kis sántaúra a Kárpátok felé, bizony van annyi esze, hogy számot vetne az európai helyzettel s csak úgy vaktában be nem botorkázik Magyarországra.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Egy tallér.

Bunügyi történet.
(Németből.)
(Folytatás.)

Midőn Fritz a rendőrtanácsost az örnagynak bemutatta, ez tiszteletteljesen meghajlotta magát; — a Sarentin grófról tett nyilatkozata végett az örnagy már előre is ellenszenvvel viseltetett a rendőrtanácsos iránt, mely ellenszenv, megjelenése által méginkább erősödött.

„Szomorú ügyben jövök, örnagy ur.“ szölt a rendőrtanácsos, „biztosítom önnek legbensőbb részvétel felől. Kénytelen leszek néhány napra vendégszeretettel igénybe venni, azonban legkevesebb sem öhajtom önt báborgatni. Csak egy kis szóbaesést kérek számomra és egy fekvőhelyet Weirauch rendőrszolgáinak. Magammal hoztam önt, az eshetőségek végett. Derék

ment elevenen él még emlékében a váci, gesztelyi, szolcsei és debreczeni csatákban résztvevő magyar seregek szívós kitartása; s nagyon bölcsen tudja, hogy normalis európai viszonyok között, azzal a hadsereggel, melyet hazulról saját romlásra nélkül kihozhat, Magyarországot, egyetértő fiai lelkes védelme ellenében, csak úgy sebesfuttában leigázni akarni nagyon problematikus vállalat lenne. Sok víz foly még addig a Volgán, míg a kozák lova megint a Tisza vízébe mártatja a nyelvét. Addig még a szent Oroszország arculatja is nagyon megváltozhatik.

A meg, hogy Babes és Miletics urak olyan szivesen küldözgetnek minket vissza Ázsiába, csak épen olyan forma beszéd, mint mikor a hivatal vendég az ablakon át öklét szorongatva átközi a vidám lakodalmas népre, mely józian fogyasztja a jóféle pulypakcsenyét. Erre a henczezsére nyugodt lélekkel csak azt válaszolhatjuk, a mit a lueskos bundával a kanapéra telepedt funerator mondott a tiszteletes urnak, ki őt az ekkélsia vasas ládájára kimutatott üléssel kinalgatta. — hogy k ö s z ö n j ü k a l á s s a n, i t t i s j ó m i n é k ü n k. Elég szomorító dolog biz ez, hanem félelmetesnek egyáltalában nem félelmetes. Legfelebb csak arra a régi búz nótára fakad a magyar ember, mikor ilyesmit hall: Bécs várostól nyugotról keletre, hídgen fű a szél. Bántat hoz a magyar nemzetre stb. Mert hogy mikor a nemzetiségek vaczolódnak, akkor mindig nyugotit szél fú: annyi már bizonyos. Ne mondja senki, hogy napjainkban, a kiengesztelődés nagy ünnepe után, midőn az uralkodó ház maga jár elől jó példával a törvény tiszteletében, ilyesmi nem is képzelhető. Van egy fajja az emberiségnek, mely előtt nincs semmi szent, ha hatalomvágyát korlátozza; mely kész a trónokat is halomra dönteni, ha azok után állanak; mely az emberiséget saját önző céljai elősegelésére teremtett vak eszköznek tartja, mely soha nem tanul és nem felejt semmit. Ezen vérengző faj Európát áthálózta ligája felől szől Judáspénz, mely őt a haza ádvét saját érdekében elakudta. Az ily irányú kalandorok méltó jutalma legyen a közmegejtetés.

Igazságosság s méltányosság a hon minden fajú és osztályu lakosa irányában; a józan ész és hazafias szív sugallata után induló polgárok szilárd tömörülése; s a törvények kegyeletes tisztelete oly erőt terem, mely a támadást féken tartja; vagy ha az általunk elő nem idézett harc mégis bekövetkeznék: a bátor megmérkőzés sikerét biztosítja. Legyen erős várunk a törvény, s ha isten velünk, ki ellenünk?

Alvinczi.

* A szerb patriárcha, miután Bittó miniszterelnökkel, Trefort Agoston és Pauler Tivadár miniszter urakkal értekezett, az „Ell.“ szerint Karlóczára utazott. A királyi leirat, mely Ivackorics megválasztására és a patriárcha dotációjára vonatkozó határozatot tartalmazza, szintén megérkezett már oda; a congressus tegnap gyűlést tartott, melyben a királyi leirat fel fogott olvastatni.

* A gabona vámközlő a „N. Fr. Presse“ azt írja, hogy a magyar és osztrák kormány közt kompromisszum jött létre, mely szerint

sál szőlőgázi, mihelyt atyja, nyugalomra visszavonul szobájába. Az örnagy bejegyezését adta, oly betegnek és lankadtnak érezte magát, hogy szivesen engedelmesskedett leánya kívánatának, ki őt, miután Fritztől szívélyesen, a rendőrtanácsostól hűdgen, de tisztelettel búcsút von, hálósobájába vette; aztán vizszatért, és ujjal elbeszélte élményeit az elmúlt estéről. Miután Fritz kérte, hogy a látszólagosan jelentéktelen apróságok se mellőzve, hanem épen oly tüzetes tudósítást adjon a rendőrtanácsosnak, mint az előbb neki, nem hallgatott el semmit vad Miskával való találkozásáról. Ez ellen bár nem nyilatkozott határozottan gyant, midőn azonban élénk színekkel festette Miskának rejtélyes magaviseletét, midőn midőn áron igyekezett őt lebeszéli, hogy amaz ösvényre térjen, melyen a hulla feküdt, valamint Nerőt hogy csalta magához, a gyant önkényt kitünt.

A rendőrtanácsos hallgatta Elvira elbeszélését, a nélkül, hogy azt megszakította volna. Néha-néha rövid megjegyzést írt gyorsirással jegyzőkönyvébe, aztán ismét csendesen ült, szeméit erősen összehuzva figyelt. Csak midőn elmondta Elvira, hogy vad Miskát Sortauba

azok Oroszországgal szemben Ausztria kedvéért megszűnnek; de Magyarország érdekében Szerbia és Pannonia határára fentartatnának. A német lap ebben az egységes vámtörvény alapszemjéjét látja fenyegetve.

* Pulszky Ferenczet, a „Hiv. Lap“ szerint a kultuszminiszter ajánlataira ő felsége kinevezte a magyarországi gyűjtemények és emlékek főfelügyelőjévé.

* Hueber kir. biztos, mint egy távirat jelenté utasítva lett, hogy a patriárchával állapítsa meg az utóbbi fölavatásának napját. A patriárcha fölavatása után közvetlen Angyelicus bácsi püspökké szenteltetik, és a püspöki synodus összehívatik a temesvári és horvátországi károlyvárosi püspökökkel megválasztására. Ha az ügytárgyaló synodus, mely e hó 20-ka körül fog egybehívattatni, bevégzi üléseit, csak ekkor hívatik ismét össze a rendes congressus.

* Majláth György országbíró s a főrendiház elnöke budavári palotájában tegnap este 8 órakerékezetet tartatott, a mai főrendi ülés napirendjén álló tárgyak fölött. Az értekezletre meghívtak a főrendiház összes tagjai. A mai nyilvános ülés d. e. tíz órakerékezetet tartatott.

* A horvát javaslatok, melyek a horvát országgyűlésen már interpellációnak is képeztek tárgyat, a „P. Napló“ szerint a legnagyobb centralizációt tartalmaznak, s a horvát országos kormány önállóságának kiterjesztését célozzák.

* A szerb metropolitáról felelt érdekes közlést hoz az „U. Lloyd“ Ivackovic patriárcha a gasteini fűrődében Doda tábornok táviratából értesült megválasztásáról. Ugyan-e fűrődében időzött Stojkovic, kinek Ivackovic megmutatja a táviratot, azt kérdezőn, elfogadjaja-e a megválasztást? Stojkovic azt felelte: „Mindenesetre.“ A gasteini fűrődében időző német császár Ivackovicot hosszabb audientian fogadta s a társalgás a görög keleti egyház ügyei felett folyt.

* A királyi leiratot a szerb patriárcha megerősítéséről, a hiv. lap tegnapi száma közli: O császár és apostoli kir. felsége I. aug. 3-án kelet legfelsőbb elhatározással, a m. kir. min. elnök, a vallás és közoktatási m. kir. miniszterrel, és a horvát-szlavon-dalmátországi kormányal egyetértőleg tett l. a. előterjesztés alapján Ivackovic Prokop gör. kel. érsek és román metropolitának a görög keteti szerb nemzeti egyházi congressus által karlovczi gör. keleti érsek — metropolitává és szerb patriárchává történt megválasztását, minthogy ez eddig viselt román metropolitai méltóságáról lemondott, legkegyelmesebben megerősíteni méltóztatott.

1849. Aug. 13.

— Szomorú nap volt az, nagyon szomorú! Sötét emlékek kötik a magyar nemzetet azon naphoz, s e névhez: Világos!

O, mert az árulás talán soha nem döntött meg dicsőbb, magasabb ügyet galádbbúl, mint megmentő itt Görgey a szabadságharcnak szent ügyét.

25 hosszú év, egy negyed század telt el azóta, s bár mondják, hogy fátöl van már vetve a keserű multra. — fellebben a fátöl önkénytelenül, s minden honfi szív a vissza nem tartható hazafii fájdalom méltó elkeseredéssel érzi, ha visszagondol az ama napon történetet.

Mert küzdeni bátran, s egy hullani el az ellenség előtt, ez nem szégyen: de megadni magát gyáván, egy kardvágás egy puskaölvés nélkül, megadni magát egy hitvány lélek árulása folytán akkor, midőn az egész nemzet kézen áll utolsó csepp vért feloldozni a hazáért, ez szégyenpirt borít minden honfi arcúra, s átkot csal az ajkakra azon egyén ellen, ki a nemzet bizalmával ily rutul, ily galádul visszaél.

De el veleték sötét emlékek, melyek szil-

küldte, s a hulla örözéül egyedül maradt, nem folytatta el, hogy csudálkozásának hangos kifejezést adjon.

„Valóságos hősnő!“ kiáltott, ezután azonban ismét visszaereszkedett a karszék puha vánkósába, s még erősebben összehuzta szeméit s hallgatott, a nélkül, hogy egy szót szölt volna, mig nem Elvira azzal végző közleményét, hogy vad Miska, ki őt egész a kapuig kísért, minden bucsu nélkül tűnt el, midőn a ravatal vivók a kastély udvarába beléptek.

Fritz Elvira elbeszélését azzal egészítette ki, hogy a hullát szobájába vitette, s az örül oda állított Jánosnak megparancsolta, hogy oda senkit be ne bocsásson.

„Es miért e parancs?“ kérde a rendőrtanácsos szeméit jobban összehunyoritva.

Fritz nem felelt azonnal. E rövid kérdés zavarba hozta őt. Vajjon volt-e joga az oly gyöngye vagy épen semmi alapon nem nyugvó Sarentin gróf iránti gyanuját a rendőrtanácsossal közleni? Csaknem szegyelet magát ezért, mégis kötelességének érezte, mindent megmondani az élesen látó rendőrnek, mi a büntény felfedezésére alapul szolgálhatott volna. Rövid vonakodás után tehát viszonzá:

vánk legfájdalmasabban rezgő hangjait hozzátok hullámzásba, — a mult az a miénk, azt nem veheti el tőlünk senki, s ha elzengtetünk fájdalunkul keservét, okujunk a multak hibáiban, s botlásain, s tekintünk bátran a jövőbe, hisz a jelenben egy sem talánk vizsgálatát a mult keserveit, de a jövő az meg nyujthat reményt, hogy emyedetlen kitartással, a langzó hieserlem lankadatlanúságával, még szabaddá, dicsővé nagygyá tehetjük e szép hazát.

Mertünk e buzgalmat a hon boldogítására a multak szomorú tapasztalataiból, s elszomorított sötét emlékeiből, s ha valaha a hazafiai szeretet, lelkesedés lankadni fogna, köztünk, nyissuk fel a magyar történet egy egy gyászos lapját, s a véres betűk, melyekkel a mult hibái, botlásai ott beirva vannak, új erőt, fokozott lelkesedést fognak kölcsönözni, a ne talán csüggedő nemzetnek, mely hábir most pártokra szétszakadva, gyengült erővel vonszolja is lételet, de a veszedly percekben, letérva magáról a szétvonó külön érdekek lenyűgöző béköit, ismét egyesüljön fog, s mint egy test, egy lélek szálland sikkra az ellen, — mely az alkotmányos haza lételet fenyegetui fogná.

A honvédségi viszályok.

A honvédelmi miniszterium s a honvéd-főparancsnokság közt kitört viszályhoz némi, nem érdeketlen, bár nem egészen megvilágosított adatokkal szolgál az „Ungarischer Lloyd“ mai czikke. Közöljük abból a következőket:

„A viszály, irja, mely mult évi júniusban kezdődött, s mely november óta mindegyre érezhetőbben éles jellegű öltött, ma már annyira fokozódott, hogy egyszerűen e kérdés előtt állunk: vajjon o es. k. főszerének, a főherceg-főparancsnoknak első hadsegéde, Hild ezredes, távozzék-e, vagy Szende honvédelmi miniszter.

Hild, a ki, midőn a honvéd-főparancsnok-sághoz áthelyeztetett, jelentékeny helyet foglalt el a közös hadseregben, nem a honvédelmi miniszter akaratára ellenére lépett mai állásába. Ellenkezőleg, a honvédelminiszter ebben nyereséget látott. S ha ma a viszály a honvéd-főparancsnokság s a honvédelmi miniszterium közt valóságos és két ur személyes összerútközésévé vált, ennek egyszerű oka az, hogy Hild ezredes azon elveket, melyeket a honvéd-főparancsnokságnak a honvédségi intézmény megfelelő kifejlesztésének érdekében követnie kell, oly buzgalommal képviseli, a melynek nyilatkozmányai a honvédelmi miniszter előtt márt saját állásába vádók tűnhetnek fel.

Minő esetekből nyilatkozhatott ez antagonizmus, a ezek következő részei czéloznak arra:

A régi honvédségből a mai tisztí karához kitünő anyagot nyert. De ha nyíltan elismerjük a közös hadsereg elcsúszt, azt is kell mondanunk, hogy ily tiszték átvételénél gyakran inkább a pietás tekintetű, mint a szolgál igényei voltak döntők, s hogy még mai is számbavetnénk a honvédségnek bizonyos személyi tekintetek, melyek a szolgálát igényeivel össze nem egyeztethek.

A hol a tiszték nincsenek állásaikra teremtve, el kell távolítaniok; a ki nincs képesítve valamely állásra, nem szabad kineveztetnie, legyen bár a képviselő egész tucatzágra rokonságban. Szabotosságra és pontosságra a szolgálóban nagy figyelemmel kell lenni, ép azért, mert a honvédségi szolgálát gondolatól győzve gyakran az a felfogás fűződik, hogy sokkal kevesebb szigorú igényel az egyestől, mint a közös hadseregi szolgálát.

Erre s még egyébre, a mely itt manaradon értetelennül, törekszik a honvéd-főparancsnokság, a melynek ez a honvédelmi törvény szerint (mely a honvéd főparancsnokság s a honvédelmi miniszterium jogkörét igen pontosan körülírja) joga, tehát kötelessége is; ezért s még egyébre a főparancsnokság, a melyben természetesen ő fenségének a főparancsnoknak — s kivüle adlatusának Nagy altábornagynak — akaratú döntő, odaadással és tekintet nélkül lép föl. A gyermeket nevelni kell nevezni; a honvédelmi miniszter s Hild ezredes közt személyes viszály uralg.

Mindenre pénz szükséges s pénz csak az országgyűlés adhat. Különbösen sem szabad az országgyűlés, nem szabad a honvédelmi miniszterium alkotmányos jogait sem figyelmen kívül hagyni. De minden rendszabály, mely a hon-

Lehetségesnek vétem, hogy egy a házban tartózkodó személy talán részben és bizonyban, s érdekében lehetne a hullához közelni.

„Fritz!“ kiáltott Elvira csudálkozva és szemhényólag.

A rendőrtanácsos kissé felnyitá apró szeméit. Fűrkesző tekintetű Fritztől Elvirára vetette, a legközelebbi pillanatban már mozdulatlanul állt mint előbb. „Önök is van tehát gyanuja?“ — Hm, nem akarom önt kényszeríteni jó volna azonban, ha azt közléné. De maradjat későbbre is!”

„Nem, most e pillanathon Fritz!“ kiáltott Elvira izgatottan. Követelm tőled, senkire, ki házuk fedele alatt! időzik, nem szabad ily gyanunak esni, a nélkül, hogy erre magyarázatot adnál. Tartozol evvel nekem, bennem bizni, valamint én benned biztam.“

„Igazad van Elvira, legyen tehát! Gyantum gróf Sarentinra esik.“

(Folyt. köv.)

védségre vonatkozik, a szolgálat igényei s a honvédség feladatai által kell hogy indokolva legyen.

tetem, hogy a pesti társulat, mely nézetem szerint bármely régi darabban is telt házakat csinált volna, — oly szindarabokat, melyek még szinpadunkra nem kerültek, s melyekre saját társulatunk talán hetek óta készül Váradon, hogy azokat majd októberben mint ujdonságokat mutassák be Debreczenben, — ne adjon elő! — E kikötést tenni úgy hiszem, mint színházunk intendánsa, kinek ezen intézet érdekelt mindenkor szívvel kell viselnie — nemcsak jogom, de kötelességem volt. A pesti társulat e feltételt nem fogadta el. Mi a vad Szabó József titkár urra vonatkozó részét illeti, erre röviden csak annyit jegyzek meg, hogy mindenkor saját lábamon szoktam járni, de jelen esetben Szabó József ur határozottan a vendégzereplés eszméje mellett volt, de június elején elutazván Pestre és Bácsba, az egész ügy folyamáról tudomása sem volt, s körüjáról visszatérte után én mint újságot irtam meg neki Vértessől Váradra, hogy a pesti társulat vendégzerepléséről semmi sem lett és lehet. Ezen levél eredetiben valószínűleg Szabó ur birtokában, de mindenesetre emlékeiben van. Debreczen, 1874 aug. 12. Serényi Imre sk. intendáns.

Már pedig ha az első rangú tagok között megosztás történne, megakadna a kerék és sem ott, sem mi nálunk nem gyönyörködhetné a színház barátja teljes művészetben. A fentebbiek tehát, azt hisszük, eléggé megmutatták azt, hogy színészeink vásári kimaradásának oka, nem az igazgatóság intézkedéseiben fogamzik; s ha mégis van orgánum, mely másképen magyarázza a tényállást, ott vagy hiányos értesítés, vagy éppen rosszakarat a fő mozgatóerő.

Legnyomás d. e. 7 ó. = 51.5 millim. Csapadék, —, millim.

Főváros és vidék. Vácson Dr. Emerich Gusztáv járási orvos leánya, Irma — mérgezés következtében — elhunyt. A büntetett Nyitránszky Ede a volt szolgabíró fia követve el, kivel a szerencsétlen leánynek szerelmi viszonya volt. Oly mérget csempesztett a leány oltónya zsebébe, melynek pusztá szaga is megő: minél fogva a leányunk azonnal szörnyet kelle halni, mielőtt zsebkendőjét ajkaihoz emelte. A fiatal ember fogva van, Azért vetemedett e tette, mert a leányt szülei nem akarák hozzá adni. Ha ő nem bírhatja más sem.

Videki levelések. Nyiregyháza, 1874. aug. 11. Tisztelt szerkesztő ur! Becses lapja tegnapi számában olvasván a néh. Naményi Gábor hagyatékán végrehitt büntény közzétételét, kiegészítve a szerencsém értesítési, miszerint h. hó 9-én Ujfehértó az esti órákban eszközlött házkutatásnál, szintén büntetés Papp Sándornál több régi ezüst és arany pénzek találtak, melyek az elrabolt tárgyak közül valóknak ismertettek fel.

Haszna van még a vesztgetetésnek is. A debr. kir. törvényszék egy igen tisztelt bírájának asztalán tegnap egy ur egyén, kinek perében a nevezett bíró referens, távozottkor egy öt forintosba takart db aranyt feledett el. A bíró ur azon hitben, hogy az illető valami jótékony célra szánta az ott feledett pénzt, az 5 frot a honvédelmi kármester, az egy db aranyt pedig a nevelési árvaházra ajánlotta fel, s tette le szerkesztőségünknek, mely öszezketek nem késendünk rendelkezésük helyére juttatni. A honvédelmi kármester ezen öt forinttal eddig 21 fit gyűlt nálunk össze.

Balkányi Szabó Lajos a mint halljuk a magyar ösmezék IV-ik kötetét rendező sajtó alá, s arra nemcsak a kibocsátás az előzetési felhívást. A IV-ik kötet előzetési ára 1 ft leendő. Ezen kötet a harmadik évezred közepét tárgyalandja.

A nérmőki hivatal figyelmét felhívjuk Váruztára, mely a népes Csapó és Péterfia utcák köti egybe, s mely nem levén sem csatornázva, sem köveze, esőzések alkalmával telve járhatatlan; s igen akadályozza a két utca közötti élel közlekedést. Ez utca a Csapókülvárosról a collegiumba járó gyermekeknek is nagy p r e j a, s óhajtatnók, hogy minél előbb felvéssék a csatornát, s burkolattal ellátandó utcák sorába.

A „Debreczeni Ellenőr” — eredeti táviratai. — Karlovicz, aug. 13. A congressus tegnapi ülésén felolvastattak a királyi leirat, mely Iváncskovics pátriárkává választását helybenhagyja, s a felség azon határozatát tudatja, hogy a congressus 1871-iki végzését mely a dotatoriáum vonatkozik, nem fogadják el.

Szinházunk intendatúrája a következő sorok közzétételére kért fel bennünket: Tisztelt szerkesztőség! Több oldalú tudomásomra jutván, hogy a debreczeni színházlatogató közönség egy része rosszalóg engem okol a pesti nemzeti színház nevény tárgyalt szinpadunkon a mult július közepére tervezett vendégtáka meghívásá miatt, sőt e tekintetben Szabó József színházi titkár urat is vádolja, mintha ő lett volna ez ügyben azon ellenséges elem, mely a visszahatást szítte, az igazság érdekében felhíva érem magamat ezen a t. cz. közönség előtt kinyilatkoztatni, miszerint saját személyemet illetőleg én a felelmitett vendégzereplést a t. közönség — és némileg színházunk szikpénzvíványai érdekében e viléig szivesen elfogadtam, és csupán azon kikötést

Alapítványok híreket folytatn meg lehetős kiáncsisággal várta közönségünk a színészeknek vásárra történő átárandulását, s miután ez eset nem következett be: kérdések merültek fel az iránt, hogy miért maradt el színházunknak néhány rendkívüli előadásra való megnyitása? E kérdés megjelítésére alkalmat vesznük magunknak, elrebecsoltván, hogy az intendatúra ez ügyvel legkisebb összeköttetésben sincs. Mert midőn a mult szinidény bevégetével a szinártsulat saját felelősségére némi kis subventió segítségével Nagy-Váradra indúlndó volt, az igazgatóság figyelmébe ajánlá a társulat befolyásos tagjainak, hogy ha a nyári idény N-Váradon nem sikerülne, a netaláni deficit némi pótlása végett egynehányan átjöhetnek Debreczenbe az augusztusi vásárra s pár előadást rögtönözhetnek saját anyagi érdekük gyómalítására. Miután azonban színészeinknek nagyváradi működése valóban gyümölcsöző, nem voltak utalva arra, hogy az igazgatóság jöndulatu tanácsát szem előtt tartva, rövid időre átjöjenek, s magukat bizonytalan jövő esélyeinek kitegyék. De meg a lelkes nagyváradi közönség buzgó látogatója levén a szinkörnek, nem követhettek volna el irányukban azt a méltatlanságot, hogy a társulat megosztásával megszakasszák azon művelket, mit csak a tapintatosan összedállított játékközpont biztosított.

Szegény Cinczár Dániel! az isten nyugosztalja meg a haló földében, ha eddig nem nyugasztalta, legalább ezentúl: — mert szegény, ki mint kaszinó eljáró oly sokat szaladgált, még a sirban sem talált nyugtot, s ma reggel sirja, a felzaklott család óhajására, s a felízgatótt nék kedélye megnyugtatósára rendőrelj felbonnatott. Ugyanis a nép közt azon hír terjedt el, hogy Vásarhelyen a július hóban elhalt Cinczár kaponaját kerítette s füstölté volna meg, de meg még azt is tudni akarták, hogy azon sirások, kik e hó elején a Cinczár sirja mellett egy kis gyermeknek ástak sirt, a Cinczár koporsóját megbolgyoltva, s a szemfedőtől megfosztva találták. E hír a külső sorokon roppant igazgatóságot szült, s tegnap délután azon hír folytán, hogy a boszorkányt a hatóság a temetőbe viteli, s az ott meg fogja mutatni a sirokat, melyekből hullarezeket rabolozott, négy ezer fere menő embercsoport lepte el a pétérfai temetőt. Ma hajnalban aztán a család egyes kivánságára a főorvos jelenléte mellett felbonnatott a sir, s abban egy a koporsó, mint Cinczár Dániel által tetemeti csonkítatlan állapotban találtak, valamint a mellette eltemetett gyermeke is. — Lám, lám, minő zenebonkat idéz elő a középéri babona és tudatlanság!

Névváltoztatás. Helybeli Blumenfeld Ignácnak a m. kir. helybiznisterium engedélyezte, hogy nevét „Mezei-re” átváltoztathassa.

ÉRTÉK- ÉS VÁLTÓ-FOLYAM a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén 1874 aug. 13-án. 5% metallikus 71.90, 5% nemzeti kölcsön 71.75, 1860-iki államkölcsön 107.—, bankrészevények 974.—, hitelrészevények 242.25, London 109.80, Magyar földterhermentési kötvény 78.25, Temesvári földterhermentési kötvény 75.—, Erdélyi földterhermentési kötvény 75.—, Horváth-Slavon földterhermentési kötvény 80.—, Ezüst 103.50, Cs. kir. arany —, Napoleondor 8.79 1/2.

HELYI HIREK. Szinházunk intendatúrája a következő sorok közzétételére kért fel bennünket: Tisztelt szerkesztőség! Több oldalú tudomásomra jutván, hogy a debreczeni színházlatogató közönség egy része rosszalóg engem okol a pesti nemzeti színház nevény tárgyalt szinpadunkon a mult július közepére tervezett vendégtáka meghívásá miatt, sőt e tekintetben Szabó József színházi titkár urat is vádolja, mintha ő lett volna ez ügyben azon ellenséges elem, mely a visszahatást szítte, az igazság érdekében felhíva érem magamat ezen a t. cz. közönség előtt kinyilatkoztatni, miszerint saját személyemet illetőleg én a felelmitett vendégzereplést a t. közönség — és némileg színházunk szikpénzvíványai érdekében e viléig szivesen elfogadtam, és csupán azon kikötést

HELYI HIREK. Szinházunk intendatúrája a következő sorok közzétételére kért fel bennünket: Tisztelt szerkesztőség! Több oldalú tudomásomra jutván, hogy a debreczeni színházlatogató közönség egy része rosszalóg engem okol a pesti nemzeti színház nevény tárgyalt szinpadunkon a mult július közepére tervezett vendégtáka meghívásá miatt, sőt e tekintetben Szabó József színházi titkár urat is vádolja, mintha ő lett volna ez ügyben azon ellenséges elem, mely a visszahatást szítte, az igazság érdekében felhíva érem magamat ezen a t. cz. közönség előtt kinyilatkoztatni, miszerint saját személyemet illetőleg én a felelmitett vendégzereplést a t. közönség — és némileg színházunk szikpénzvíványai érdekében e viléig szivesen elfogadtam, és csupán azon kikötést

HELYI HIREK. Szinházunk intendatúrája a következő sorok közzétételére kért fel bennünket: Tisztelt szerkesztőség! Több oldalú tudomásomra jutván, hogy a debreczeni színházlatogató közönség egy része rosszalóg engem okol a pesti nemzeti színház nevény tárgyalt szinpadunkon a mult július közepére tervezett vendégtáka meghívásá miatt, sőt e tekintetben Szabó József színházi titkár urat is vádolja, mintha ő lett volna ez ügyben azon ellenséges elem, mely a visszahatást szítte, az igazság érdekében felhíva érem magamat ezen a t. cz. közönség előtt kinyilatkoztatni, miszerint saját személyemet illetőleg én a felelmitett vendégzereplést a t. közönség — és némileg színházunk szikpénzvíványai érdekében e viléig szivesen elfogadtam, és csupán azon kikötést

HELYI HIREK. Szinházunk intendatúrája a következő sorok közzétételére kért fel bennünket: Tisztelt szerkesztőség! Több oldalú tudomásomra jutván, hogy a debreczeni színházlatogató közönség egy része rosszalóg engem okol a pesti nemzeti színház nevény tárgyalt szinpadunkon a mult július közepére tervezett vendégtáka meghívásá miatt, sőt e tekintetben Szabó József színházi titkár urat is vádolja, mintha ő lett volna ez ügyben azon ellenséges elem, mely a visszahatást szítte, az igazság érdekében felhíva érem magamat ezen a t. cz. közönség előtt kinyilatkoztatni, miszerint saját személyemet illetőleg én a felelmitett vendégzereplést a t. közönség — és némileg színházunk szikpénzvíványai érdekében e viléig szivesen elfogadtam, és csupán azon kikötést

HELYI HIREK. Szinházunk intendatúrája a következő sorok közzétételére kért fel bennünket: Tisztelt szerkesztőség! Több oldalú tudomásomra jutván, hogy a debreczeni színházlatogató közönség egy része rosszalóg engem okol a pesti nemzeti színház nevény tárgyalt szinpadunkon a mult július közepére tervezett vendégtáka meghívásá miatt, sőt e tekintetben Szabó József színházi titkár urat is vádolja, mintha ő lett volna ez ügyben azon ellenséges elem, mely a visszahatást szítte, az igazság érdekében felhíva érem magamat ezen a t. cz. közönség előtt kinyilatkoztatni, miszerint saját személyemet illetőleg én a felelmitett vendégzereplést a t. közönség — és némileg színházunk szikpénzvíványai érdekében e viléig szivesen elfogadtam, és csupán azon kikötést

HIRDETÉSEK

A nagy. északkeleti vasut menetrende. A szerencs-ról—m.-szigeti vonalon. Debreczen—királyházi vonalon. Sátoralja-Ujhely—kassai részvonalon. Ungvár—nyiregyházi részvonalon. Arzerési hirdetmény. KUBINYI KÁLMÁN. A vezérigazgatóság.